

53. *Monostyla cornuta* (O. F. M.), [de K., B.].
54. *Monostyla lunaris* Ehrbrg., [de K., B.].
55. *Monostyla bulla* Gosse, [de K., B.].
56. *Colurella obtusa* Gosse, [de K.].
57. *Metopidia acuminata* Ehrbrg., [B.].
58. *Metopidia lepadella* Ehrbrg. (= *Lepadella ovalis* Ehr.), [de K., B.].
59. *Brachionus angularis* Gosse, var. *bidens* (Plate), [B.].
60. *Noteus quadricornis* Ehrbrg., [B.].
61. *Anuraea aculeata* Ehrbrg., [de K., B.].
62. *Anuraea aculeata*, v. *valga* Ehrbrg., [B.].
63. *Anuraea aculeata*, v. *serrulata* Ehrbrg., [de K., B.].
64. *Anuraea cochlearis* Gosse, [B.].
65. *Ploesoma triacanthum* Bergend., [B.].
66. *Gastropus hyptopus* (Ehrbrg.), [B.].

Gastrotricha:

1. *Lepidoderma squamatum* (Duj.), [de K.].
2. *Chaetonotus chuni* Voigt, [de K., B.].

Wijster, 1 Juli 1929.

Dr. W. BEIJERINCK.

PLANNEN.

NU ik me er toe zet om een begin van uitvoering te maken van een plan, dat ik al jaren koester, gevoel ik toch, dat er eenige moed toe behoort, om hieraan vele dagen, wellicht maanden te besteden en er vele vulpennen vol over leeg te schrijven. Ik heb me echter geveleid, dat de blijken van belangstelling en van medewerking ook al, me zouden blijven bemoedigen om op den eenmaal ingeslagen weg, zooals dat gewoonlijk heet, voort te gaan. Want hoewel de eerste regel van dit opstel spreekt van een „begin van uitvoering”, heelemaal juist is dat niet. Men zou slechts kunnen spreken van een begin van het tweede gedeelte, dat echter m.i. verreweg het moeilijkste is, en — nog eens — zonder hulp niet zou zijn te doen.

Voor ik echter die hulp beleefdelijk, doch heusch niet minder dringend, inroep, uiteenzetting van het plan en dus qualificatie van het doel.

Dat doel is niet minder dan een *naamlijst van in ons land voorkomende gallen*.

Hierbij ontveins ik me heusch niet de moeilijkheden noch verbeeld me, dat ik die het hoofd kan bieden. Geenszins! Maar in de meening, dat het toch wel eens tijd wordt, om te probeeren een eenigszins bruikbare, dus zoo volledig mogelijke, lijst der indigene cecidiën samen te stellen. sta ik niet alleen. Ik noem van de vele menschen, die het wenschelijke daarvan tegenover mij uitspraken alleen maar de namen van Dr. Thijsse en Prof. Docters van Leeuwen om te laten zien, dat ik me in goed gezelschap bevind.

Reeds eerder poogde ik tot zooiets te komen. Het was in het orgaan van de Nederlandsche Natuurhistorische vereeniging „Natura” van 15 Februari 1918 (No. 233) dat ik in vereeniging met den heer D. Bierhaalter te Baarn een oproep aan de leden der genoemde vereeniging deed om medewerking.

Het resultaat was uiterst pover.

Ik begreep toen, dat het op een andere wijze moest worden geprobeerd, vooral omdat mij was gebleken, dat het aantal gallenspeurders — verzamelaars of wel determineers eveneens zeer gering was.

Omdat echter de meest algemeene gallen niet al te moeilijk te bestemmen zijn en ik tevens vreesde, dat „onbekend maakt onbemind” hier tevens van toepassing was, trachtte ik meerdere bekendheid aan het onderwerp te geven door daarover te gaan praten in

vele afdeelingen van de Natuurhistorische Vereeniging. Dit had, mocht ik me vleien, wel eenig resultaat, doch de kennismaking met de gallen — dit was tevens mijn ervaring — stuitte nog al eens op het gemis aan handleidingen.

Ook daarin trachtte ik te voorzien, eerst door artikelen in diverse tijdschriften, waarvan die in „De Levende Natuur” op voorstel van Dr. Thijsse werden overgedrukt in een boekje, dat gediend heeft als „Jubileumuitgave van de Nederlandsche natuurhistorische vereeniging ter gelegenheid van haar 25-jarig bestaan in 1926”, voor de leden tegen verminderden prijs te verkrijgen bij het hoofdbestuur dier vereeniging.

Dit boekje is een inleiding voor allen, die weinig of niets aan gallen gedaan hebben en er een begin mee wenschen te maken. Het is te beschouwen als een poging van dezelfde strekking als die van Cool en Van der Lek met het „Paddenstoelenboekje”.

Evenmin als dit werkje een overzicht geeft over de Nederlandsche paddenstoelen, evenmin doet mijn boekje dit over de inheemsche gallen. Beide werkjes bedoelen niet anders dan aan leeken op zoo populair mogelijke wijze kennis bij te brengen omtrent het behandelde materiaal, opdat men daarna op meer wetenschappelijke wijze grotere werken zal raadplegen.

Nu bestaat er. schijnt het, in onze taal geen enkel werk op gallengebied en het komt me voor, dat dit vooral te wijten is aan de omstandigheid, dat niet bekend is, tenminste niet vastgelegd in een algemeene lijst, welke gallen we inlandsche mogen noemen, dus: welke in ons land op inheemsche planten zijn gevonden.

Wel heb ik van enkele verzamelaars en hieronder zeer eminente, lijsten van hun vondsten gekregen en dus is er al een en ander vastgelegd kunnen worden, maar volledigheid is nog verre, — hoewel mijn dank voor wat ik kreeg, niet gering is. U zult dit kunnen begrijpen als ik de namen noem van Prof. Docters van Leeuwen, Prof. Dr. J. C. H. de Meyere, Prof. P. N. van Kampen, mej. G. B. C. van Rijn, D. Bierhaalder, J. Sloff, P. J. Schenk, Ir. J. L. van Soest e. m. a.

Enkele van deze verzamelaars, juichten mijn plan om te trachten tot een zoo volledig mogelijke lijst te komen, toe, anderen ontveinsden me niet de bezwaren er aan verbonden en gaven me goeden raad, alles waarvoor ik hier nogmaals mijn dank betuig.

Intusschen ontbrak het mij gedurende de laatste paar jaren aan tijd, om me aan de uitvoering van het plan geheel te geven en dus bleef het rusten.

Daarin is nu echter verandering in gekomen en ik hoop nu — nog eens: met behulp van anderen — aan de bewerking van een eenvoudige handleiding bij het determineeren van gallen te kunnen wijden. (Voorloopig alleen van zoöcecidien) — en die in dit tijdschrift te publiceeren.

Daarbij loop ik natuurlijk dadelijk gevaar, om tal van fouten te maken, n.l. in het vaststellen of een gal in ons land voorkomt of niet. Dit nu blijft ter correctie van mijn „medewerkers”. Hiermede bedoel ik nu dus allen, die aanmerkingen maken als: „moet van de lijst geschrapt worden, omdat ze nog niet in ons land is gevonden.” En tevens zij, die mij kunnen melden: „gevonden te...”

Aan beide opmerkingen kleef een risico, niemand, die dit beter zal inzien dan uw onderdanige dienaar, want: wie zal bepalen of de gal niet eens binnen onze grenzen werd aangetroffen en: is de mededeeling van een vondst zonder bewijsmateriaal wel te vertrouwen? Natuurlijk niet altijd, maar me dunkt door herhaald schrappen en bijvoegen komen we al dichter bij de waarheid en bereiken we op deze wijze, dat er nu een centraal punt is (D. L. N.) waar alle gegevens kunnen worden vastgelegd.

In elk geval: het is te probeeren.

De Redactie van D. L. N. gaf me vrijheid om van haar plaatsruimte gebruik te maken en ik hoop, dat ieder, wien mijn einddoel: een Nederlandsch werkje over Zoö-Cecidiën aangenaam is, mij zijn op- en aanmerkingen niet zal sparen. (Adres: JOMAN, Amersfoort).

A. JOMAN.